

**Robert Tvrneri Devonii Oratoris Et Philosophi
Ingolstadiensis Panegyrici Dvo**

Turner, Robert

Ingolstadii, Anno M. DC. IX.

Robertvs Tvrnervs Andreeae Patritio, Nidecico, Reginæ Polonæ Cancellario,
Præposito VVarfhouensi, Cracouiensi, Vilnensi, Putroiensi Canonico, &c. S.
P. D. XXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69598](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69598)

quid tandem præcipio? adeas Zindecherum meum,
salutes, moneas rem eius esse in vado. luget de antiquo
hoste? rideat. nam si velit perdere, perdet per meum
latus. non deseram eum, si is non deserat Deum, Ec-
clesiam, literas. Vale, meque ama, ego te adamo. Au-
gustæ.

ROBERTVS TVRNERVS
ANDREAE PATRITIO, NIDECICO, RE-
GINÆ POLONÆ CANCELLARIO, PRÆPOSITO VVARS-
HOUIENSÌ, CRACOUIENSÌ, VILNENSÌ, PUTRO-
UENSÌ CANONICO, &c. S. P. D.

XXVIII.

AMOR (mi PATRITI) siue qui fictus à Poëti agi-
tat furore, siue qui delibatus è cœlo afflat spiri-
tu, solet quicquid agit, aut infra rem agere, aut supra
opinionem. nihil agnoscit moderati, nihil certi, om-
nia turbat, omnia miscet, in una tantum re habet le-
gem, quod nulla lege aut potest, aut vult devinciri,
monstrum videor loqui, sed monstrum non est, amor
est, quicquid loquor. hoc, quod dico, conspirare cum
veritate vide. nihil est diuinius amore illo, qui ex gra-
to animo proficiscitur. hic grati animi amor vult esse
sincerus: vult, & dum cupidè vult, ita alget, ardet; ita
stupet, accuitur; ita currit, subsistit; ita vacillat, beret:
ut qui re non fuerit gratus, is nunquam aut difficul-
ter sane collegerit ex tam dissidente notione verum

AMBO

amoris sensum. quæ motio, si quem vñquam affe-
rit, me certè afficit de tuis notis in orationes Cicero-
ni. nam vt gratus sim de dono, velle omnibus, pos-
sum nihil: aut si quid certè possum, tantulum id est,
vt mallem non velle illa omnia, quām posse hoc ni-
hilum. crede mihi, angor de amoris mei notione ex-
plicanda. sed quicquid explicō, quicquid non expli-
co, in silentio illæ notiones sunt, amo, miror Patri-
tium de notis suis in Ciceronem. notæ sunt docti, nón-
ne amem? sunt doctæ; nónne mirer? ex his etiam
illa consecutio est, nihil esse te humanius, qui tantam
rem ad me ex longinqua regione. uno verbo, Crœsus
sum de hoc tuo dono. quod si quis me miretur tam
magnum in re tam parvæ, ego viciſſim illius iudici-
um tam paruum reprehendo in re tam magna. res
certè magna, esse in extrema Polonia. qui sine biblio-
theca, sine numismate, sine exemplaribus Cicero-
nem ea purgat arte, ea lima polit, vt Italæ iam &
Gallicæ bibliothecæ, libri antiqui, numismata sacra
subeant notam impudentiæ, nisi fateantur omnia
sua esse vel nulla, vel certè incerta præ tuis notis per-
ge nobis Ciceronem restituere integrum tuis conie-
cturis. quid coniecturis? oraculis tuis. nam in hoc
genere Apollo es, non coniectator. non do auribus, in
tuis notis ita enitent omnes notæ ingenij, iudicij, elo-
quentiæ, vt per Ciceronem rogarem, pergeres in
Cicerone: nisi mallem hanc eloquentiam tam pro-
priam, tam exquisitam, tam vinctam, benèque co-

agmentatam consumi in grauiori studio. ob si sten-
deres nobis rationem vinciendæ periodi, & orationis
luminibus conformandæ ad formam Ciceronis (id in
tuis notis tibi curæ fore loqueris non obscure) facies il-
lud magnum, quod expecto à PATRITIO. quod si hoc
nolis, vnum confice mihi hæreticum. audio in Polonia
esse monstra, cur paternus? mihi crede, ad latus tuus es-
se ex colluione Lutheri aut Caluini, quem non pe-
tas, multi pudoris est. est eloquentia, cur non prouo-
cas? est ingenium, cur non petis? est doctrina, cur non
perdis? Orichouius & Osius nō prius erant noti mun-
do, quam erant contriti, illi Stancarus, huic Brentius.
tu tertius si tertiam nobis belluam cōficias. facies pro-
fectò, ut Italia ingeniorum vel altrix vel cultrix in-
uideat vobis tres orationis artifices purius loquentes
in extremo orbe, quam in media Roma Lælios illos &
Antonios. amavi te hactenus in fragmentis Ciceronii
& notis, fac sis per Christum nostrum, te colam in
hæretico aliquo aut conuerso doctrina, aut euerso elo-
quentia tua: neq; patere eam tibi notam inuri. ut qui
possis, nolis aut hac laude ornare tuam gentem, aut
hoc trophæo decorare Ecclesiam. promittin' in banc
sententiam? non te amo posthac PATRITIVM, sed
colo Hieronymum. facio ineptè, qui hucusque ad tes-
te de te. sed amor vult esse ineptus, aut nullus. Quare si
vides ineptias, vides etiam delicias amoris: aut si
non feras has ineptias, irascere importunitati nobis-
tissimi Herbotti, qui promisit meas etiam meras ine-
ptias

ptias fore tibi puras delicias. quanquam ama potius optimam generosissimi iuuenis mentem, qui elicit & tuas ad me notas. & meas ad te literas: vt esse syngrapha quasi quadam & mea in te obseruantia, & tui in me amoris. tu de te videris, ego certè nunquam patiar hoc illi beneficium perire. nam et si eum amauerim semper suauem, modestum, ac præclare indolis præclara inducia adentem: tamen eius opera factum esse, vt amem PATRITIVM, amer à PATRITO, in tanto beneficio pono, vt ei posthac sim litaturus tanquam PATRITII Herbotto. Vale. Ingolstadij.

ROBERTI TURNERI DEVO-
NII EPISTOLA,

DE MORTE D. MARTINI
à SCHAVMBERG EPISCOPI ET PRIN-
CIPIS EYSTADIANI, ad Reuerendissimum
& Illustrissimum D. Gulielmum Alanum,
S.R.E. Cardinalem & Archiepisco-
pum Mechlinensem, &c.

XXIX.

SI quantam mœstiam Germaniae toti, in libato dico illi, quam Lutherus hactenus & Caluinus suis opinionum, vt mollissime dicam, nec somniis im- plicuerunt, nec irretierunt eritis, attulit mors MAR-
TINI